

KYNDELSMÄSSODAGEN

PURIFICATIONE SANCTE MARIE VIRGINIS

Text II Årg Aftonsång Upp 15. 5-8. Predikan av komminister Lars Borgström, Uppsala

Vi firar i dag Jungfru Marie Kyrkogångs dag. Det sker till minne av den dag då Maria, Jesu mor, trettio-tre dagar efter hennes förstföddes omskärelse, kom till templet för att renas. Så var nämligen bestämt enligt Mose lag, som räknade den nyförlösta modern som oren (2 Mos. 12:4). I templet skulle reningen ske genom offer, inför Guds ansikte. Offerdjuret skulle vara ett lamm eller en duva, men om familjen var fattig, såsom i Josef och Marias fall, kunde de offra enbart duvor (3 Mos. 12:8, Luk. 2:24).

Templet i Jerusalem var scenen för en mängd viktiga händelser i såväl Gamla som Nya testamentet, varav Marias rening bara var en i en lång rad. Men templet var också en jordisk avglans av det himmelska templet, ”det större och fullkomligare tabernakel som inte är gjort med händer, det vill säga som inte tillhör den här skapelsen” (Hebr.9:11). Också i detta fullkomligare tempel har en rad betydelsefulla händelser ägt rum, vilka vi skulle vara fullständigt okunniga om ifall inte profeter och apostlar genom sina syner uppenbarat dem för oss. En sådan händelse beskrivs i vår episteltext idag (Upp. 15:5-8).

Johannes satt fångslad på ön Patmos för sin kristna tros skull (Upp. 1:9). En söndag kom han ”i Anden” och fick skåda märkliga syner. Världshistorien rullas under olika synvinklar upp för Johannes – och våra – häpnadsgenömliga ögon. Gång på gång, under olika bilder, visas samma händelseförlopp; nämligen kyrkans kamp och förföljelse fram till den yttersta dagen, då hon till sist segrar. Den text vi har framför oss idag för oss in i handlingarna precis då en ny presentation av världsförloppet just skall börja. Den handlar om

DE SJU VREDESKÅLARNAS

Nu visas den sista sjutalsserien av domar. Vi har tidigare mött de sju sigillen (Upp. 6-8), de sju basunerna (Upp. 8-11) och de sju synerna (Upp. 12-15). Nu får vi se de sju vredesskålarna tömmas över jorden. Sju änglar kliver ut ur det himmelska templet med sju skålar. Skålarna som skall tömmas över jorden är fyllda av Guds vrede.

Precis som varit fallet med sigillen och basunerna utgör de sju vredesskålarnas tömmande över jorden Guds svåra straffdomar över människornas synder. Men det är tydligt att straffdomarna också har ett kärleksfullt syfte. De utgör prövningar genom vilka Gud kallar människorna till omvändelse (Upp. 16:9, 11, 21). 1878 års katekesförklaring fångar denna sanning i stycke 106, där det på frågan *Vad bör vi tänka om de olyckor, som träffar människorna här i världen?* svaras:

De olyckor som träffar människorna, bör vi aldrig anse vara slumpens eller ett blint och obevekligt ödes verk, utan de är skickade av Gud för syndens skull för att straffa, varna och väcka de ogudaktiga och pröva de gudfruktiga och stärka deras hopp, kärlek och förtröstan på Gud.

Olika naturkatastrofer drabbar vår jord med allt tätare mellanrum. Det var inte många år sedan tsunamin slog till i Sydostasien och i år har vi Haitikatastrofen att förskräckas över. När sådant sker skall vi, om vi kan, hjälpa de drabbade på alla sätt, inte minst materiellt. Men framför allt skall vi be att många bland Haitis invånare blir omruskade i sin säkerhet i synd och otro och söker Herren Gud. Det är så oerhört viktigt, ja evighetsviktigt, att komma till Herren när Han söker oss. ”När Herren kallar, o lyssna då, Förhärda icke ditt hjärta! En evig salighet kan du få Men ock en osäglig smärta. Om du föraktar en sådan vän, Kanhända kommer Han ej igen” (Lova Herren, 308:1).

Om vredesskålarna gäller, att de, fastän svåra och fruktansvärda, är uttryck för Guds rättfärdiga och heliga handlande. Den bärgade skaran av återlösta sjunger med harpor i händerna, att Herren Gud den Allsmäktiges vägar är ”rättfärdiga och sanna” (Upp. 15:3) Detta gäller både om de vägar Han har fört sina barn på genom denna värld, och de tunga vägar Han låter de ogudaktiga gå, när de får skörda vad de har sått genom att stå emot Gud och Hans frälsning. Gud begär verkligen inga misstag, Han bedrar ingen. Hans vägar är rättfärdiga och sanna.

DET HIMMELSKA TEMPLET ÖPPNAS

När Johannes blickat in i den himmelska tronsalen och hört de frälsta prisas Guds handlande, Hans rättfärdiga och sanna vägar, såg han hur templet, *vittnesbördets tabernakel*, öppnades. Vad innebär det? "Vittnesbördets tabernakel" är ett namn på tabernaklet i öknen (4 Mos. 1:50). "Vittnesbördet" är dessutom ett namn på lagen, de tio budorden (2 Mos. 25:21, 31:18).

När nu detta tempel öppnas, får Guds heliga vrede sin gång. Lagen vittnar ju emot dem som inte låtit sig frälsas av Kristus, och nu blir dess vittnesbörd uppenbart: "*Dina rättfärdiga domar har uppenbarats*" (Upp. 15:4).

De som skall verkställa dessa domar är Guds heliga änglar. Sju av dem kommer ut från templet, från Guds omedelbara närhet. De är Hans himmelska tjänare, heliga och rena, klädda i rent glänsande linne. Gud gör verkligen ingen orätt när Han sänder ut de sju änglarna med straffdomarna över den ogudaktiga mänskligheten. Det som sker är den nödvändiga konsekvensen av att människorna står Honom emot. Han låter nu människorna skörda vad de har sått. Vi kan jämföra med Jer. 2:19: "*Det är din ondska som tuktar dig, och ditt anfall som straffar dig. Inse därför och tänk på hur ont och bittert det är att du överger HERREN, din Gud, och inte fruktar mig, säger Herren, HERREN Sebaot.*" Det finns bara en enda räddning: att vända om till Gud!

Just som änglarna skall tömma vredesskålarna över jorden uppfylls templet av rök. Detta innebär främst två saker:

Att Herrens härlighet var i templet. Då följde alltid röken, som skulle dölja härligheten så att ingen kom till skada genom att se Herrens härlighet. I Jes. 6:4 står det: "*Rösten från den som ropade fick dörrposterna och trösklarna att skaka, och huset blev uppfyllt av rök.*"

Däruv följer att ingen kan gå in i templet. I 2 Mos. 40:35 står det: "Mose kunde inte gå in uppenbarelsetältet, eftersom molnsdyn vilade över det och HERRENS härlighet uppfyllde tabernaklet." Vilka är det som annars har tillgång till den himmelska helgedomen? Det är vi kristna, det konungliga prästerskapet, genom våra böner, som vi kan se av Upp. 5 och 8. Att ingen kunde komma in i templet förrän plågorna hade blivit fullbordade, torde då innebära att Gud inte tar emot några böner som försöker hindra att Hans vrededomar har sin gång.

Innebär detta att vi inte skall be för Sveriges och andra länders folk? Jo, vi får och bör, likt Abraham, gå i förbön för vårt folk och även för världens alla övriga folk. Vi får utgå från att nådatiden allttjämt varar. Vi kan inte se in i Guds rådslut och veta när Han i sitt allvissa råd låter nya katastrofer ske. När detta väl är dags kan visserligen inte våra böner förhindra straffdomarna att falla, men intill dess skall vi be för alla människor. Paulus skriver: "*Först av allt uppmanar jag till bön och åkallan, förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla i ledande ställning, så att vi kan föra ett lugnt och stilla liv på allt sätt gudfruktigt och värdigt. Sådant är rätt och behagar Gud, vår Frälsare, som vill att alla människor skall bli frälsta och komma till insikt om sanningen*" (1 Tim. 2:1-4)

GUDS BARNES TRYGGHET MITT I ALL FARA

Det kommer alltså att i sluttiden, den allra sista tiden före Jesu återkomst som vi antagligen just nu lever i, att ske en mängd naturkatastrofer och annat elände. Jesus säger om detta: "På jorden skall folken gripas av ångest och stå rädlösa vid havets och bränningarnas dån. Människor skall ge upp andan av skräck, i väntan på det som skall komma över världen. Ty himlens krafter skall skakas. Då skall man se Människosonen komma i ett moln med stor makt och härlighet." (Luk. 21:25-27).

Vi kristna har ändå ingenting alls att frukta, eftersom Herren beskyddar oss. Och när Herrens vrede en gång förbehållslöst skall tömmas över all jordens synd och ondska i den stora världsundergången i eld är den kristne alldeles trygg och säker, eftersom han befinner sig i Kristus. Han skall då få gå in i sin Herres eviga glädje. Utanför Kristus finns bara Guds brännande vrede, men den kristne kommer den dagen att "bli funnen i Honom, inte med egen rättfärdighet, den som kommer av lagen, utan med den som kommer genom tro på Kristus, rättfärdigheten från Gud genom tron" (Fil. 3:9). Därför säger Jesus om plågorna som drabbar jorden under sluttidens prövningar: "*Men när detta börjar ske, så räta på er och lyft upp era huvuden, ty då närmar sig er förlossning*" (Luk. 21:28).

Amen.